AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

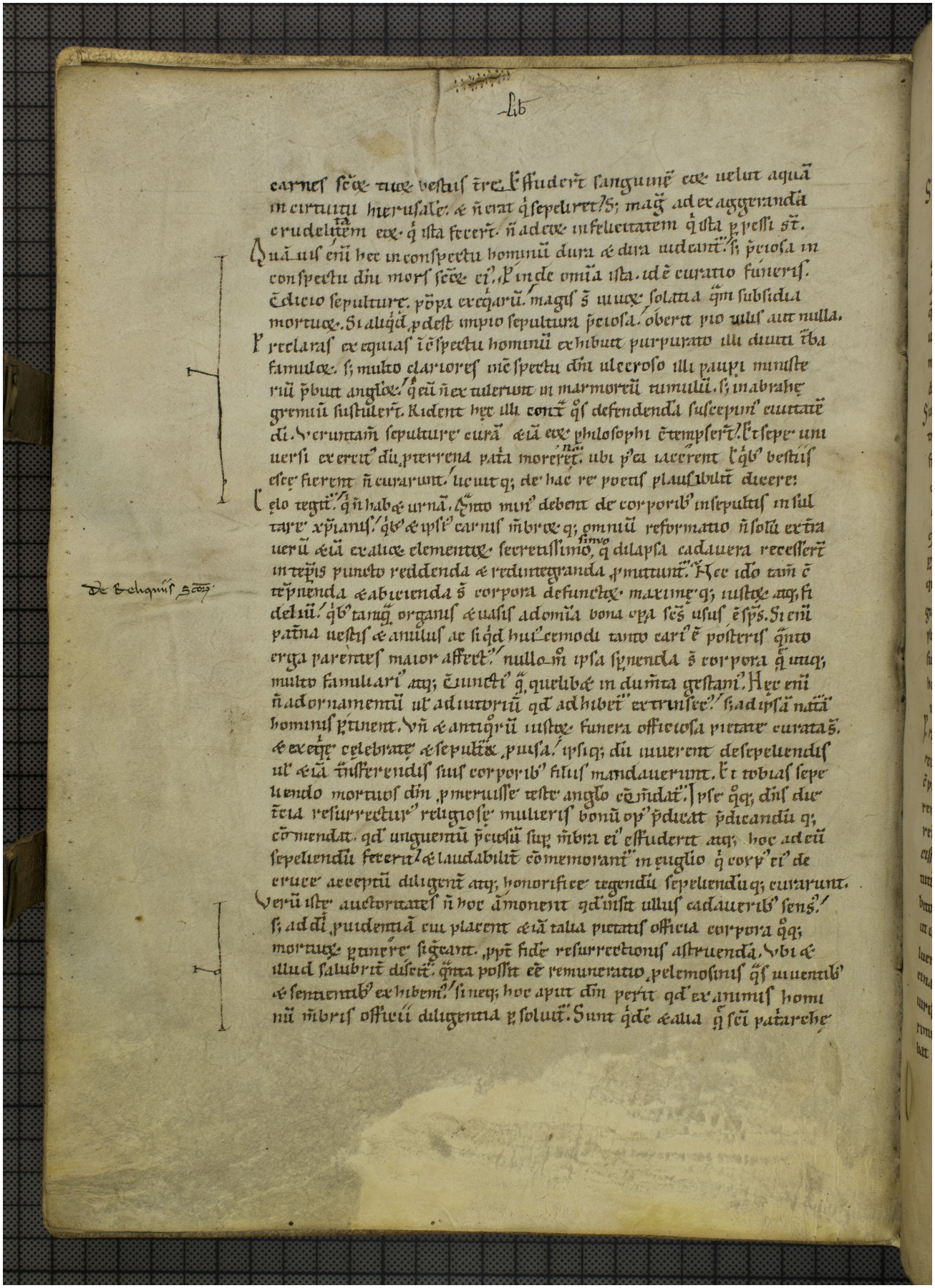

carnes sec̃ tuæ vestis tue. effuderit sanguinẽ eæ uelut aquã
in circuitu hierusalem. æ ñ erat q̃ sepeliret/s; magis ad eæ aggrauanda
crudelitatem eæ. q̃ ista fecerit. ñ ad eæ infelicitatem q̃ ista pessi st.
Quã uis enim hæc in conspectu hominũ dura æ dura uideant. s; pciosa in
conspectu dñi mors sanctorũ eius. Inde omia ista. id ẽ curatio funeris.
ẽ dicio sepulturæ. pompa exequiarũ. magis s̃ uiuis solatia q̃m subsidia
mortuis. Si aliq̃d p deest impio sepultura pciosa. obest pio uilis aut nulla.
Preclaras exequias i ẽspectu hominũ exhibuit purpurato illi diuiti ẽba
famulæ. s; multo clariores in ẽspectu dñi ulcerosi illi pauperis ministe
riũ pbuit angelis. q̃ eũ ñ ex uiluerunt in marmoreis tumulis. s; in abrahæ
gremio sustulerit. Rident hæc illi cont̃ q̃s defendendã susceperunt curatiõ
di. Veruntamen sepulturæ curã æ eũ ex philosophi ẽtempserit. Et sæpe uni
uersi exercitus diu per terrena pata moreretur. ubi p ea iacerent q̃ bestiis
esce fierent ñ curarunt. licuit q; de hac re poetis plausibilit̃ dicere:
Celo tegit̃. q̃ ñ habet urnã. Quanto min debent de corporib̃ insepultis insul
tare xpiani. q̃b æ ipsi carnis ñbris q; omniũ reformatio ñ solũ extra
uerũ eũ æ eraliæ elementis secretissimo, q dilapsa cadauera recesserit
in tẽpis puncto reddenda æ redintegranda p mutuit. Hæc ido tamen ẽ
tẽpnenda æ abiciendã s̃ corpora defunctis maxime q; iustis atq; si
delis. q̃b tamq̃ organis æ uasis adomia bona opa sẽs usus ẽ sps. Si enim
pãna uestis æ anulus ac si q̃d huiusmodi tanto cari ẽ posteris q̃nto
erga parentes maior affectus. nullo m̃ ipsa synendla s̃ corpora q̃ uiuq;
multo familiari atq; ẽiunctiori q̃ quelibet in diuina gestami. Hæc enim
ñ ad ornamentũ ut adiutoriũ qd adhibet extruisse. si ad ipsã natã
hominis pinent. Vnde æ antiqrũ iustis funera officiosa pietate curata s̃.
æ exequiis celebratis æ sepulchra pausa. ipsiq; diuiuerent de sepeliendis
ut eũ ẽuiserendis suis corporib̃ filius mandauerunt. Et tobias sepe
liendo mortuos dñi p meruisse teste angelo cõmendat. Ipse q̃q; dñs die
tetia resurrectur religiose mulieris bonũ op pdicat pdicandũ q;
cõmendat. qd unguentũ pciosũ sup ñbra ei effuderit atq; hoc ad eũ
sepeliendũ fecerit. Et laudabilit cõmemorant in euglio q̃ corp ei de
cruce acceptũ diligent atq; honorifice tegendũ sepeliendũq; curarunt.
Verũ iste auctoritates ñ hoc ãmonent qd insit ullus cadauerib̃ sens.
s; ad dñi p uidentiã cui placent eiã talia pietatis officia corpora q̃q;
mortuis pinere sigeant. p̃ fide resurrectionis astruenda. Vbi æ
illud salubrit discit. q̃nta possit ẽ remuneratio p elemosinis q̃s uiuentib̃
æ sentientib̃ exhibem. sineq; hoc aput dñm perit qd ex animis homi
nũ ñbris officii diligentia p soluit. Sunt q̃dem æ alia q̃ sci patriarchæ

De Reliquis sanctorum